Pe teme educative

S-a schimbat ceva în viaţa echipei Unirea Focşani...

De la începerea primei părţi a campionatului de fotbal, iubitorii acestui sport din oraşul Focşani îşi pun mereu întrebarea: **va fi oare capabilă echipa Unirea, care le reprezintă oraşul în categoria B, să scape de retrogradare?** Întrebarea este însoţită deopotrivă şi de reflecţia (amară): „Echipa noastră a mai trecut prin situaţii neplăcute. Dar, ca acum, să se afle pe ultimul loc în clasament nu s-a mai întîmplat...“

Care să fie cauzele care au determinat insuccesele echipei. Unii acuză antrenorii, alţii socotesc că s-a greşit renunţîndu-se la jucători cu nume... sonore, a căror plecare, chipurile, ar fi slăbit potenţialul echipei. Foarte mulţi consideră însă că vina principală o poartă conducerea secţiei de fotbal, care a avut o atitudine şovăielnică. Care să fie în fond realitatea? În popasul făcut în oraşul de pe Milcov am încercat să dăm dezlegare acestei probleme.

Unirea Focşani terminase şi campionatul trecut într-o situaţie dificilă. Firesc, trebuia să retrogradeze. Perspectiva, de bună seamă, n-a surîs jucătorilor cu veleităţi de mari fotbalişti. Şi astfel „păsările călătoare“ şi-au luat zborul. Cioboată, Solyom, Varga, Nicolescu, Cotruţ sau Kocsis, care nu se străduiseră să menţină echipa în categoria B, cînd au văzut-o în pragul retrogradării au plecat. A apărut o echipă aproape nouă: juniori din cadrul asociaţiei şi jucători care activaseră în raion sau cel mult în regiune. Dar iată că prin hotărîrea forului de specialitate, categoria B avea să se extindă la trei serii cu cîte 14 echipe şi Unirea Focşani urma să rămînă mai departe în B. Campionatul însă bătea la uşă, timpul era prea scurt pentru a mai fi legitimaţi alţi jucători. Şi atunci s-a acţionat curajos: **„vom merge în campionat cu echipa pe care o avem“.** Echipa însă n-a „mers“. N-a „mers“ pentru că în sînul ei nu se realizase omogenitatea necesară. Disciplina mai lăsa de dorit. Într-un meci, jucătorul Stoenescu şi-a bruscat un adversar, fapt pentru care a fost suspendat pe 8 etape. Un alt jucător, Culcer, într-o situaţie aproape identică a fost suspendat şi el pe două etape. Să mai adăugăm viaţa nesănătoasă a unor jucători (Călinoiu de pildă, pînă la urmă scos definitiv din lot), unele indisponibilităţi, lipsurile nejustificate de la antrenamente şi vom avea imaginea completă a situaţiei.

★

— Convingerea mea este că lucrurile se pot schimba, că echipa este capabilă să evite retrogradarea — cu aceste cuvinte ne-a întîmpinat noul antrenor al Unirii Focşani, tovarăşul Ego Munteanu, după unul din antrenamentele pregătitoare. A ţinut însă să adauge:

— Va trebui să muncim mult, iar jucătorii să ducă o viaţă ordonată, să înveţe, să se străduiască ca prin comportarea lor să fie exemple pentru sportivii din oraş.

Începutul a şi fost făcut. Sub îndrumarea organizaţiilor de partid din cadrul întreprinderilor la care lucrează fotbaliştii de la Unirea (Sfatul popular, complexul C.F.R., T.A.P.L. etc.), consiliul asociaţiei sportive, noua conducere a secţiei de fotbal se interesează acum îndeaproape de aportul pe care jucătorii îl aduc în producţie, de felul cum participă la învăţămîntul politic, de preocuparea pe care o au pentru ridicarea nivelului lor cultural. Pe fotbaliştii de la Unirea Focşani îi poţi vedea astăzi mergînd împreună cu antrenorul lor la spectacole de teatru, la cinema, citind şi recenzînd cărţi. Sînt aspecte noi, altădată necunoscute în viaţa echipei. La antrenamente, pregătirea fizică generală — capitolul deficitar al echipei în prima parte a campionatului — constituie un obiectiv important. Asistînd la aceste antrenamente, îţi dai seama de priceperea antrenorului de a spori puterea de luptă a echipei, de a ridica gradul de pregătire al fiecărui jucător la nivelul celor mai buni. Îţi dai seama totodată de străduinţile jucătorilor pentru ridicarea pregătirii lor sportive. O atmosferă de optimism sănătos domneşte printre componenţii echipei. Cu oricare dintre jucători vei sta de vorbă, îţi va spune: „Ne simţim parcă alţi oameni. Mai încrezători în puterile noastre şi convinşi că vom realiza ceea ce suporterii aşteaptă de la noi: să scăpăm de retrogradare“.

Fără îndoială că nu este un lucru tocmai uşor. Echipa este însă hotărîtă să lupte cu tot avîntul pentru a realiza revirimentul mult aşteptat. Şi aceasta este cel mai important lucru.

T. STAMA

La asociaţia sportivă „Victoria“

La clubul asociaţiei sportive „Victoria“ din Bistriţa vin zilnic mulţi membri ai cooperativelor meşteşugăreşti „Deservirea“, „Unirea“ şi „Tîmplarul“ din localitate. Ei au la dispoziţie aici mese de şah, tenis de masă, biliard etc.

Periodic, la sediul clubului au loc concursuri de tenis de masă şi şah care se bucură de un interes deosebit în rîndul membrilor cooperatori. O notă bună deci pentru conducerea clubului asociaţiei sportive „Victoria“, care se preocupă cu multă dragoste să asigure muncitorilor cooperativelor amintite mai sus toate condiţiile de a-şi putea petrece timpul liber într-un mod cît mai plăcut.

MIHAI BAIER
corespondent

La Uzinele Chimice Romîne

Lipseşte activitatea sportivă de mase

Tramvaiul 25 ne-a lăsat la poarta fabricii. Pe drum, schiţasem în minte felul cum avea să se desfăşoare discuţia cu tovarăşii din consiliul asociaţiei sportive a Uzinelor Chimice Romîne: cîţi membri UCFS are asociaţia, care este situaţia cotizaţiilor şi, ceea ce ne interesa în mod deosebit, ce s-a făcut în privinţa cuprinderii în activitatea sportivă din fabrică a unui număr cît mai mare de muncitori.

Dar, abia intrat pe poarta întreprinderii, am şi avut o primă surpriză: preşedintele asociaţiei, tov. C. Ardeleanu, lucra în altă tură. Nu-i nimic, ne-am zis, secretarul asociaţiei cunoaşte tot atît de bine activitatea sportivă din fabrică... Aşa l-am cunoscut pe tov. Romulus Vasilache.

Ceva despre evidenţă

Printre primele chestiuni la care l-am rugat să ne dea lămuriri a fost şi aceea dacă membrii asociaţiei îşi plătesc cu regularitate (sau nu) cotizaţiile. Numai că ceea ce am aflat a fost departe de a ne clarifica. Nu cunosc cîţi membri U.C.F.S. sînt în fabrică — ne a... „lămurit“ simplu tov. Vasilache. Aşa că...

— Dar despre cotizaţii cunoaşteţi ceva?

— ...De ce să dau date inexacte? — s-a scuzat secretarul asociaţiei sportive. **Nu ştiu precis. Evidenţa trebuie să o ţină tovarăşa Aura Marin care e membru în consiliul asociaţiei noastre, dar ea este... delăsătoare în muncă**

Fie-ne permis să le spunem noi acum, tovarăşilor din consiliul asociaţiei sportive U.C.R. care este situaţia membrilor şi a cotizaţiilor U.C.F.S. La începutul anului 1959, consiliul asociaţiei s-a angajat să înscrie în U.C.F.S. 500 de salariaţi. Angajamentul însă nu a fost realizat decît în proporţie de 50 la sută. Cît priveşte încasarea cotizaţiilor de membru al U.C.F.S. situaţia este şi mai proastă. Numărul restanţierilor este foarte mare. În acest an nu s-a încasat nici o cotizaţie sportivă, ceea ce dovedeşte că membrii consiliului acestei asociaţii manifestă un slab interes faţă de întărirea organizatorică a asociaţiei lor.

Lipsă de cunoaştere sau dezinformare?

S-ar putea crede că în fabrică n-ar exista condiţii pentru asigurarea unei bogate activităţi sportive. Dar nu este aşa. Baza materială a asociaţiei U.C.R. este destul de puternică, există echipament sportiv, o masă de tenis, jocuri de şah, o popicărie în curtea fabricii etc. Ce lipseşte atunci consiliului asociaţiei pentru impulsionarea activităţii sportive? Răspunsul nu e greu de aflat: tovarăşilor din conducerea asociaţiei le lipseşte pasiunea pentru munca sportivă, iniţiativa pentru găsirea unor forme cît mai variate şi atractive care să cuprindă în activitatea sportivă cît mai mulţi muncitori.

— Aţi organizat cumva campionate pe asociaţie?

— Da, ne-a răspuns tov. Vasilache **La fotbal, popice şi şah...**

Realitatea însă este alta. Anul trecut, într-o zi după terminarea lucrului, cîţiva tovarăşi din conducerea întreprinderii precum şi cîţiva muncitori de la secţiile „tenişi presaţi“ şi „mecanică“ au hotărît să-şi petreacă după-amiaza făcînd sport. Unii au jucat şah în sala clubului, alţii au jucat un meci de fotbal. Aceste întreceri, organizate întîmplător, sînt intitulate de secretarul asociaţiei sportive U.C.R. „Campionate pe asociaţie!“ Fără regulament (se ştie că un campionat pe asociaţie trebuie organizat în baza unui regulament), fără campioni, fără diplome acordate învingătorilor. Nu ştim cum să numim aceasta: lipsă de cunoaştere a ceea ce înseamnă un campionat pe asociaţie sau dezinformare? Considerăm că a sosit vremea ca tovarăşii care conduc activitatea sportivă la Uzinele Chimice Romîne să se gîndească serios la munca ce le-a fost încredinţată şi să pornească serios la treabă.

R. CĂLĂRAŞANU

HANDBAL în 7

Pe cînd şi al doilea pas?

Nu s-a scurs multă vreme de la data cînd sala Floreasca din Capitală găzduia o importantă întrecere din calendarul competiţiilor de handbal în 7: turneul final al campionatului republican masculin. Urmărită cu un viu interes de numeroşi spectatori, întrecerea s-a încheiat, după meciuri aprig disputate, cu victoria echipei bucureştene Dinamo.

Echipa DINAMO BUCUREŞTI a cîştigat pentru a doua oară titlul de campioană republicană la handbal în 7. Formaţia bucureşteană a arătat din nou că este o echipă valoroasă, omogenă, capabilă să realizeze performanţe de certă valoare. Iată-i pe proaspeţii campioni: de la stînga la dreapta (sus): *Tănăsescu, Costache I., Covaci*, căpitanul echipei, *Oprea Vlase*, antrenorul echipei, *Redl, Ivănescu, Bogolea*; (jos): *Costache II., Ristoiu, Popescu, Hnat, Bădulescu.*

Dacă în privinţa formaţiei învingătoare această ediţie a campionatului republican nu s-a deosebit de cea precedentă, în schimb, în ceea ce priveşte echilibrul valoric dintre echipele participante, lucrurile s-au petrecut, de această dată, altfel. Datorită acestui fapt, dinamoviştii bucureşteni au trebuit să depună eforturi considerabile pentru a-şi putea apăra titlul de campioni, serios ameninţat de alte formaţii. Constatarea este îmbucurătoare, deoarece ea arată clar sensul pozitiv în care evoluează handbalul nostru în 7. Pregătirea minuţioasă, realizată pe un plan superior, folosirea celor mai moderne principii tactice de joc, dîrzenia cu care au luptat, toate acestea au făcut ca trei dintre echipele participante (Dinamo Bucureşti, Rapid Bucureşti şi C.C.A.) să se prezinte foarte apropiate ca valoare, iar — în ultimă instanţă — ele să se diferenţieze numai prin experienţa şi calmul de care au putut da dovadă în momentele decisive. Şi în această privinţă Dinamo Bucureşti şi-a dominat net adversarii.

Firesc că despre felul în care au evoluat aceste trei echipe fruntaşe se mai pot spune încă multe alte lucruri. Să ne ocupăm, pe scurt, de orientarea în acţiunile ofensive. Nu încape discuţie că echipa cu cea mai mare putere de concretizare este Dinamo Bucureşti. Ne obişnuisem chiar cu gîndul că dinamoviştii bucureşteni nu au adversar de talia lor (mai ales în această privinţă!) în ţară. Turneul final a probat însă că prezenţa în echipă a unor jucători cu o mare forţă şi precizie în şut nu mai constituie pentru Dinamo un „atu“. Spre exemplu, Rapid şi, într-o mai mică măsură C.C.A., au pierdut la limită întîlnirile cu Dinamo Bucureşti, reuşind în bună parte să anihileze pe principalii realizatori dinamoviştii. Mai mult, aceste formaţii au realizat numeroase goluri de pe semicerc, din faze rapide la capătul cărora pivoţii au fost bine angajaţi.

De aci rezultă că în handbalul în 7 s-a făcut un prim pas pe calea îmbunătăţirii jocului în atac. Astfel, apare din ce în ce mai evident că „tactica“ de a se aştepta totul de la unul sau doi realizatori principali, cunoscuţi prin forţa lor de şut, nu duce la nimic bun. Spunem acest lucru, deoarece nu cu mult timp în urmă se împămîntenise convingerea că, pentru a se putea realiza rezultate superioare în handbalul în 7, este neapărată nevoie numai de unul sau doi jucători cu forţă în şut. Felul în care echipele noastre fruntaşe se orientau în privinţa organizării acţiunilor ofensive era concludent în această privinţă. Acum, lucrurile s-au schimbat mult şi meciurile disputate cu ocazia turneului final al campionatului masculin au arătat clar acest lucru.

Deci, folosirea pivoţilor sau a pătrunderilor pe semicerc a început să apară, este foarte adevărat încă timid, în preocupările ofensive ale echipelor noastre. În această direcţie trebuie insistat. Se va ajunge astfel să apară jucători mai mulţi şi mai bine pregătiţi pentru a îndeplini în echipe acest rol, iar, pe de altă parte, conducătorii de joc vor învăţa să angajeze pivoţii exact în fracţiunea de secundă cea mai favorabilă. O dată perfecţionaţi în această direcţie, handbaliştii noştri vor putea să facă cel de al doilea pas în îmbunătăţirea calitativă a jocului (folosirea alternativă a şuturilor de la distanţă şi a acţiunilor pe semicerc), ceea ce ar fi echivalent cu atingerea unui nivel superior, egal cu al celor mai bune echipe din Europa. Aceasta, cu condiţia ca să nu fie neglijată cealaltă problemă, adică aceea a creşterii unor jucători cu forţă de şut. Mergîndu-se paralel în această direcţie, se va ajunge ca echipele noastre şi implicit şi echipa reprezentativă să poată folosi cu succes ambele arme de atac. În acest fel, organizîndu-şi acţiunile ofensive alternativ, cînd cu şuturi de la distanţă şi cînd cu acţiuni la semicerc, handbaliştii noştri nu vor mai fi în situaţia de a vedea că, atunci cînd principalii realizatori sînt marcaţi „om la om“, randamentul scade în proporţii îngrijorătoare.

Aşteptăm deci ca, trăgînd învăţămintele din recent încheiatul campionat republican, echipele noastre să facă şi cel de al doilea pas. Atunci vom avea o nouă şi mai preţioasă confirmare a progresului înregistrat de handbalul nostru în 7.

CĂLIN ANTONESCU

VOLEI

Echipele Dinamo (f) şi Rapid (m) învingătoare în „Cupa primăverii“

Reîntîlnirea cu echipele noastre fruntaşe a oferit amatorilor de volei din Capitală posibilitatea de a trăi din nou atmosfera pasionantelor dispute de la sfîrşitul turului campionatului republican. Cu prilejul partidelor desfăşurate în cadrul „Cupei primăverii“, organizată de clubul Dinamo, jucătoarele şi jucătorii care au evoluat au făcut — în majoritatea lor — apel la bogatul lor bagaj de cunoştinţe tehnice şi tactice, oferindu-ne spectacole dintre cele mai plăcute.

Competiţia a înlesnit formaţiilor participante o ultimă verificare înaintea reluării campionatului, iar nouă, posibilitatea de a trage unele concluzii privind stadiul pregătirii echipelor bucureştene la numai cîteva zile înainte de prima etapă a returului. O impresie bună au lăsat cîştigătoarele celor două cupe puse în joc: echipa feminină a clubului Dinamo şi cea masculină a Rapidului. Dinamovistele au obţinut victoria în cele două meciuri susţinute fără ca să piardă un set, demonstrînd că alcătuiesc — la ora actuală — cea mai bună echipă de club din ţară. Omogenitatea formaţiei, forţa superioară în atac le-au permis dinamovistelor să întreacă în finală, fără drept de apel, echipa Rapidului (învingătoare, nu fără emoţii, sîmbătă, în jocul cu C.P.B.).

Turneul masculin a revenit, la fel de uşor, echipei Rapid. Feroviarii au învins categoric Progresul, care încă nu este pusă la punct cu antrenamentele (?!), iar în finală, cu Dinamo, după ce au pierdut la mare luptă primul set, le-au cîştigat cu uşurinţă pe următoarele trei. Dinamoviştii au demonstrat în unele momente virtuozitate, dar şi multă inconstanţă, iar C.C.A. că mai este încă o echipă cu un singur trăgător (ce-i drept, excelent): Corbeanu.

A. VASILIU

REZULTATELE TEHNICE

SÎMBĂTĂ: Dinamo-Progresul (f) 3-0 (1, 4, 7); Rapid-C.P.B. (f) 3-2 (13, 11, —13, —10, 8); Dinamo-C.C.A. (m) 3-1 (12, —11, 16, 3); Rapid-Progresul (m) 3-0 (11, 7, 12).

DUMINICĂ: locurile 3-4: C.P.B.-Progresul (f) 3-1 (3, 13, —8, 12); C.C.A.-Progresul (m) 3-2 (6, 13, —8, —5, 11); locurile 1-2 Dinamo-Rapid (f) 3-0 (2, 8, 7); Rapid-Dinamo (m) 3-1 (—14, 9, 6, 3).

Locaţiune de bilete

● Bilete pentru jocul internaţional de fotbal dintre echipele C.C.A. şi Internazionale Milano se mai găsesc la următoarele case de bilete: Pronosport (calea Victoriei nr. 9), stadionul Dinamo (şos. Ştefan cel Mare), stadionul Republicii (str. Puţu cu apă rece) şi la casa specială din str. Ion Vidu. Sînt valabile biletele cu seria nr. 63.

● La jocul C.C.A.-Internazionale sînt valabile următoarele permise: albastre şi roşii în piele la tribuna I, sector 0, albastre dermatin, gris dermatin (numai cele cu ştampila „fotbal“), arbitrii şi antrenorii fotbal au acces la tribuna I, sectoarele 1 şi 46.

Carnetele verzi de ziarişti sînt valabile la tribuna I, sector 0, însoţite de delegaţii vizate, în limita locurilor rezervate la masa presei; restul carnetelor verzi sînt valabile la tribuna I sectoarele 1 şi 46.

Sînt valabile numai permisele cu viza pe anul 1960.

● La întîlnirea internaţională de box dintre echipele reprezentative ale R. P. Romîne şi Scoţiei, care are loc în ziua de 10 martie, sînt valabile următoarele permise: albastre şi roşii în piele, albastre dermatin cu ştampila „box“, gris dermatin cu ştampila „box“. Carnetele verzi de ziarişti sînt valabile însoţite de delegaţii la masa presei şi numai în limita locurilor rezervate fiecărui ziar.

Sînt valabile numai permisele cu viza pe anul 1960.